

[Bernhard Baunsgaard]

Den 4. april 1979 meddelte justitsministeren i et svar til mig, at fremmedlovsudvalget var blevet anmodet om »så vidt muligt inden 1. august 1979 at færdiggøre en del af dette arbejde, således at der eventuelt foreløbig kan fastsættes mere detaljerede administrative retningslinjer på nogle områder«. De områder, der er tale om, var ifølge samme svar bl. a. afgørelsen af udvisningssager, og justitsministeren havde allerede i januar 1979 anmodet fremmedlovsudvalget om snarest at færdiggøre den del af udvalgets arbejde.

I en udtalelse til Politiken (2. del, side 3) for 12. juli 1979 har formanden for fremmedlovsudvalget, højesteretsdommer Peter Christensen, imidlertid udtalt:

»Udvalget vil inden for det næste par måneder udsende en delbetænkning med forslag til revision af de gældende administrative regler.«

Det er meget beklageligt, hvis sagen om bedre administrative regler for udvisning forsinkes.

I årevis har ombudsmanden kritiseret disse regler. Allerede den 3. december 1976 bad ombudsmanden om at få nye regler for udvisning af udlændinge og foreslog, at man fik »klare principielle retningslinjer som vejledende for de konkrete skøn, der må foretages« i sådanne sager, indtil ny lovgivning kan udarbejdes.

Fremmedlovsudvalget blev nedsat af daværende justitsminister Erling Jensen, der allerede den 3. november 1977 meddelte, at et »udvalg ville blive nedsat, og at dette ville udarbejde en særlig indstilling om mere detaljerede retningslinjer for ... afgørelser af udvisningssager«.

Det meget betænkelige ved den nuværende tilstand er, at der ikke findes faste regler begrundet i principper. Det kan således nævnes, at en ung norsk kvinde blev udvist, fordi hun var fundet i besiddelse af ½ g hash, men ikke noget om, hvorvidt hun tidligere havde røget; i et andet tilfælde har justitsministeriet på egen hånd bestemt, at en udlænding skulle have lov til at blive her i landet efter en dom for handel med narkotika på 10 måneders fængsel. Justitsministeriet plejer også at følge en henstilling fra Dansk Flytningehjælp, men det ser man nu også væk fra.

Der er også på andre områder sket en klar forringelse af udlændinges retsstilling i Danmark, siden daværende justitsminister Orla

Møller i folketinget den 11. maj 1977 i et svar til mig meddelte, at en udlænding »ikke uden videre kan udvises, der kan navnlig ske påklagning til folketingets ombudsmand ...«

Henvisningen til, at en afgørelse kan påklages, har jo kun betydning for den, det går ud over, såfremt påklagen har opsættende virkning, og den opsættende virkning er jo her i foråret ophævet uden videre til trods for oplysningen i folketinget i 1977.

*Besvarelse (19/7 79):*

**Justitsministeren (Nathalie Lind):**

Som anført i spørgsmålets begrundelse har justitsministeriet i januar 1979 anmodet fremmedlovsudvalget om så vidt muligt inden den 1. august 1979 at færdiggøre en del af det arbejde, som er nævnt under pkt. 1 i udvalgets kommissorium. Dette punkt omfatter fastsættelse af mere detaljerede administrative retningslinjer for meddelelse af opholds- og arbejdstilladelser og for afgørelsen af udvisningssager.

I anledning af spørgsmålet har udvalgets formand over for justitsministeriet oplyst, at udvalgsarbejdet er blevet fremskyndet mest muligt, navnlig siden januar 1979. Udvalget har hidtil afholdt 21 møder, hvortil kommer nogle møder i en redaktionskomité bestående af et mindre antal af udvalgets medlemmer. Udvalget har senest den 2. juli afholdt et heldagsmøde med henblik på at færdiggøre en betænkning vedrørende fastsættelse af administrative bestemmelser om udlændinges adgang til og ophold her i landet samt om afgørelsen af udvisningssager. Det viste sig imidlertid ikke muligt at afslutte dette arbejde under mødet. Udvalgets formand har derfor berammet to møder i udvalget i midten af august måned med henblik på færdiggørelse af betænkningen.

Det foreliggende udkast til betænkning indeholder bemærkninger af generel karakter til spørgsmålet om udlændinges adgang til og ophold her i landet samt om udvisning, udkast til bekendtgørelser herom med udvalgets bemærkninger til de enkelte bestemmelser og en redegørelse for gældende praksis på dette område. Udvalget har ikke fundet det praktisk muligt at foretage en udskillelse af spørgsmål vedrørende udvisning til en særskilt forlods behandling. Udvalgets formand skønner, at betænkningen, når den bliver